

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ARTESITÓ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évnyegyre . . . 1 frt.
Félévre . . . 2 „ Egyes példány . . . 10 kr.

Hirdetések jutányos árért közöltnének, külön mindannyiszor 30 kr helyégedj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyuj-telezsa 1809. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetéseket és hirdetések felvételének NURICSÁN Péter főszerkesztésében.

A nyilttérben magán és pártéredkü cikkeket ócsó árért elfogadunk.

ŐSZSZEL.

Hervadásnak indult a természet,
..Ugy meglátszik a szegénység rajta...
Nem is csoda! minden vagyonából
Kipusztítja ez az emberfaja.

Nem csoda, nem, — sok hitelezője
Van e szegény teherhordó földnek
Kik kamatra bármí kicsit adnak: —
Bezzeg ősszel van dolga a csödnök.

És ha nem tud fizetni szegényke,
— Hogy ne esnek, biz az is megeskik —
No már akkor boldog, boldogtalan
Nekifordul mind és neki eskik.

Add vissza a magot a mit adtunk!
Gyalázat az: nem fizetni, szegényen...
Sem szüret, sem aratás, se' semmi!?!
A csöddel kijátszottal szépen!!

Nagy uzorás az az emberféle,
I mádkozni se tudna ez ingyen
Ha nem hinné, hogy az ima: tőke,
Mely kamatot hoz az üdvösségben.

A meghiusult párbaj.

— Előadja: Bodossy Pál. —
(Folytatás.)

Még az volt az ezer szerencse a társaságra nézve, hogy Ponyóka Marcz nem szokott az utazáshoz készülni mint az a bielitzi vasuton utazott sógor, akinék a skandalumát Rio-janeirótól Tobolskig kürtölték ki az újságrírók.

Végre egy pohár borral elfeledték Ponyókéval a nadrág és mylord féle annexiót, főleg miután Kortyoli arról is biztosította Ponyókat, hogy van neki otthon egy elviselt fekete kalappja, amelyből kikerekítendő egy darabbal, ezt a frissen ütött hizagot magához lehet téríteni.

A konyhában nagy volt a sürgés forgás: hozdssa azt a csuprot! Micsodás ez te? mosd ki hamar. -- Czoki te! menkö üssön belé! mindig a lábam alatt lábatlankodik. Vigyáz Juli! meg

ne nyalja az a macska a peccsenyét. Hol a bors te? — Jaj! a hideg leljen ki benneteket, ki nem töröltétek a mozsarat, sós ez a czukor! — Bele ne hájg a tepsibe te! nem látod hogy oda tettem. Hol a mozsártű? — s több eféle.

A házikisasszonyoknak volt egy zongorájuk. Hogy tehát a vacsora időig rendszeren lazulni szokott lársalgás némileg fölfrissítessék: Biri mellé ült. Kötűnő naturálista levén, — ki a kottát nélkülözhetőnek lenni tartotta, s főleg pedig abból az acceptálható indokból is, mert mint fönebb hallók: másféle betűt sem ismert, nem csak a nóta betűit, — elhatározták, hogy játszani fog. — Hogy azonban színe legyen a művészkedésnek, elővette kótapapírjait s azt maga elé kítárta, Babit a kótaforgatásra fölkérvén. Aki aztán a kiterített kottába belenézett, az jól láthatta hogy, a Schubert-féle fugákat pompásan át tudja tenni Biri magyarrá. Játszván ugyanis gyönyörű akkurátossággal s dalolván mellette:

Elmennék én tihozzatok egy este
Ha az anyád a seprűvel nem lesne!
Babi, mindezen idő alatt pedig
ritka testvéri hűséggel forgatja a kottát
mindannyiszor, valamennyiszor azt gondolja,
hogy: tán elég is volt már erről az oldalról a muzsikálás.

A rektor nem tartotta magát utolsó dalosnak, minél fogva figyelmeztette a társaságot egy új nótára, amelyet még idáig csupán csak ő tud.

Hadd halljuk hát azt az új nótát!
Kortyoli erre kiáll középre, csipőre teszi kezeit egy perczig, míg a jövőben már összefonja karjait mint Napoleon, ahogy őt a marengói ütközet után rajzolni szokták; s rákezdi keservesen:

Bere csogár, barga sere csogár,
Kem nérdem én möled tikor nyesz lár!..
.. Dehiszen csak nem akarja tán nekünk a Hurbán-Daxner marsot fujni?! pattantak fel a hallgatók. Egyo meg a nótáját! nem értünk mi tótul.

Erre aztán nagyot kaczag Kortyoli, s felvilágosítja a társaságot, hogy: hiszen a Cserebogár sárga cserebogár nóta ez, hanem a kezdő betűk vannak

benne összecserélve. Mire a lyányok egyértelműleg megszavazzák Kortyolinak a „hamis“ nevet.

Kortyoli erre, — hogy helyre üsse a dolgot, — egy saját szerzeményü versének elszavalásával kivánja az illetőket meghódítani. Mire azok meg is bódolnak. Hogy lesz hát?!
Hah! így rajta kapatni!

Költemény, Kortyolítól — Beran-ger nyomán.

Te, a
Thea
Mellett ülve,
— Mintha lettél volna sülve:
Piros valál,
Mint a halál
Előtt az üde hajadon,
S a hajadon:
Égy szép piros rózsza székelte
.. Ab, ez engem beh megspikelt!
Én a
Vén a-
Szszonyyal üttem meg a löcczát.
Tejet
Evet.
Én ez alatt, —
Nekem nem jutva egy falat: —
Elővettem nézegettem a kvadro-
pon a piócczát.

Riza!
Viz a
Melyben e piócczák usznak?
Megfelelnék magam husznak.
S etűl,
Jól-tudnék-lakni vesztell.
Éhes vagyok;
Itt a nagyok.
S te át-
Nem látván a szítán,
Hogy másnak is kén, enni tán?
.. Szóoló szárcsölöd a théat.

Szép lovag ur!
Ha tán vacsoráért a cour?
Az volt elég négy év óta
Amióta:
A világ olyast rámfoga,
Hogy önnék rám faj a foga:
Mit én kereken tagadok,
Mert itt az ok
Az volt: hogy éhesek valánk,
Falánk!

Bizogy! — S most vigye a gályá!
 .. Ühm .. ühm! hát... alszolójá!

A kompánia megnevette és tapsolta a költőt, — szörnyen kevés igényük lehettek, — s elhatározták: hogy e költemény közköltéségen felküldésük Pestre Erkel Ferenczhez, hogy az ehhez nótát csináljon. — Tudva van, hogy Erkel az éfele bizományokon szerfölött szokott kapni.

... De erre már Hátraugry tűzbejött, őt tessék már most meghallgatni, neki meg egy hőskölteménye van, nem olyan dib-dáb haszontalan verseménye.

— Ki az a dib-dáb, mi az a dib-dáb? maga az a dib-dáb! — főmédi fel a rektor; ön meri az én költeményemet dib-dábnak nevezni, kinek minden darab versemért 25 forintot ígért báró Nedvesy, hogy a saját czime alatt kiadhassa. Az én versemre mondta az ur, hogy dib-dáb? mi? micsoda?! Ráglátok össze valaha az urat?! szőljon, mert ha nem: mingyárt én rágom össze!

.. Ejnye mordiázom teremtette! harsant fel Hátraugry, — én velem mer az ur így beszélni, én velem ki a harcok mezején szerzett tisztirangomnál fogva úgy megsemmisitem az urat mint egy ürgét. Én velem, ki Solterinónál három...

Ember ereje és gyorsaságával futott hátrafele; — egészíté ki a szót Kortyoli.

Ez sok volt egy tüzről pattant vitéznek, sokkal több mint amenyit a tisztí charge elszívhatott volna; — minél fogva kesztyű hiányában felkapta a kis „mylordot“ s hozzávágta Kortyolihoz.

Kortyoli nem az az ember volt aki megijedt a maga árnyékától, minél fogva nekiugrott a kérdéses kihívónak, azzal a kijelentéssel s beváltai készüli ígérettel, hogy: mingyárt egy penzionált hadnagy állomást tesz üressé, t. i. megfolytja.

A hölgyek ijedsége nagy volt, sikóltottak, rikóltottak, hogyné? hisz itt mindgy' emberhalál lesz.

Csunyaság! disznóság! — kiáltának fel a közbelépő férfiak, — illik ez gentleman, — írást és műveltséget tudó, ismerő uraságokhoz, hogy összemennek mint az aluttej?!

A sikój és larma megdöbbenettette s észretéritele feleket, s az ügyet lovagias uton határozta eldönteni.

Az együtt levő társaság megbántott méltósága azonban azt követelte, hogy a versengő felek itt minnyájuk szemelátta s fülehallatára egymást azonnal megkövessék.

Hátraugry egész daliás méltósággal kijelenté erre: hogy itt ez az ügy be van ugyan végezve, de holnap!.. holnap már ilyenkorra bihatják össze a Kortyoli örökösait, hogy üljenek bele ennek hagyatékába t. i. abba a dominiumbam amelyet ez, a lábán visel.

Na na! — fenyegetőzék Kortyoli

— én ugyan holnap addig nem fogok enni, míg az urat meg nem vacsorálom.

Valóságos pápua ez a Kortyoli, az előbb azt ígérte Hátraugrynak, hogy összerágja, most meg plane, hogy lenyeli. Hisz ez hallatlan! én nem tudom micsoda passziója lehet ahhoz embernek hogy embert, főleg penzionátust hadnagyot egyék? Sohase hallotta azt senkitől, hogy az éfele teremtés megenni való volna.

A hölgyek végre is közbevetették magukat, egyik egyiket, másik a másikat czirógatta, tehát megígérték, hogy itt eszalomban továbbá semmi bofrány nem lesz, de a duellum holnap meg fog történni ha törik, ha szakad is.

Midőn mind ez véget ért, egy gyönyörű szótart rezgetét a szóba levőgyőz: uraim és hölgyeim! vacsorálni. Minden uraság hozza magával a székét.

Hordták, vitték, s törtettek befele; kiki egy egy hölgyet karonfogva vonszolt a dusan terített asztalhoz, s helyet foglalt mellette. A sors azonban úgy akarta, hogy Hátraugry és Kortyoli épen egymásmellé estek No ezeknek alkalom nyílt arra, hogy egymást mármá megköstölhassák. Nem szabad azonban a versengést tovább folytatni mára, ígérték szerint, — tehát csak szuszogtak, dultak fultak. Nem akart enni egyiksem. Ilhetőleg egymásra az étvágyukat köszörlülék. — A háziasszony belátta ezt s kiapadhatlan szivességgel kínálta vendégeit, főleg a két halálos ellenséget; kedves Kortyoli ur! ebből a paprikás csirkéből. Abból a fánkából! Drága főhadnagy ur! hát az a pujska melle! ni a mája! hát az a malacz fő! Hiszen oly kiválván szereti ezt ön. Nézze, nézze! még a czitrom is a szájában enuek a malacznak; azt hinné az ember, hogy él, s hogy most is krumplit eszik. — Egyetlen Kortyoli! azt a rétesit! turóval van töltve galambol! meg malozsával. — Íát ez a kappan! az a gyönyörű czomhija. Ni az a felsár pecsénye, hogy mosolyog az emberrel! no csak tessék lellem galambhajmim! Éhen uemaradjanak szivem! itt nincs nagy trakta, meg kell itt mindent enni, azzal van megbecsülve a háziasszony.

Mit volt mit tenni az orrcsiklandó sülték illata, a szivós kínálás végre is azt eredményezte, hogy hozzányult a két ellenség s hadtest mindenhez; s eltek két, illak pedig három ember erejével. (Folyt. köv.)

A TÖK.

A tök egy kertben így szólott:

Isten verte kerte!

Hóhér, hogy ki nem tekerte

Nyakát, annak a nem urnak,

De kanásznak

Való ananásznak,

Ki miatt engem kiturnak.

Hiszen!

Rajtam mint e kerti díszem

Azt hiszem,

Minden szem

Megáll;

S mégis nekem hogy imponál

Néha,

E sok léha

Hüvelyes kerti vetemény,

Eh! ezeket megvetem én!

.. Ki magasan függök e fán

Csak tekintély lehetek tán?!

Galád!

— Szólt egyik kis kerti család

Ivadéka

Mint a béka

Irgy vagy; ismerd meg magad:

Téged gazdánk a jó kertész

Félvén, hogy társaidban kárt téssz

Azért emelt föl e fára,

S ha büszke vagy az indára

— Mely hosszan leledög utánad,

Jó lesz ha eszedbe veszed

— Ha ugyan vón egykis eszed —

Hogy nincs mit fészit ni evvel:

Mert biz a csak tökötet nevel.

CSALÁNKÁK.

V.

— Az emberek különböző természetűek: egyik hozzáférhetően mint a stündiszón; másik mogorva mint a vén eb. Vannak törülészekedők, azonban karmolók, csak a hivatal pocsénye szag körül dörömbölk, mint a macska. — Negédesek s börtökben nem férők mint az uri lovak. Mások dolgai után szágálósok mint a vizsla. Örök keserűek mint a vereshagyma. — Képzelt dicsőségük fénye mellett pirítózkodók, kik örökké saját maguk körül forognak, mint a nyársra huzzott liba. — Onárynyóktól a mások érdemét nem látók, kik felfuvalkodvák, azonban szőllebélelvén, mint a hólyag. A népszertiség nyulát hajhászók, mint az agarak. Talpnyalók mint a medve. Maguknak mindent összekaparni ilhegők, mint a hőr-csök.

— Az az ember, ki magán hat nadrágot hord egyszerre, semmivel sem tesz furcsább dolgot, mint az a nőstülni nem akaró magánzó, ki ugyananyi szobából álló lakában bojong.

— Az elősi ember: a társadalom legye.

— A nőnek, egy idegen férfi előtt, férjére tett panasza: a hirdetés specialitása.

— Ha nem tudod ki vagy? — mondja a Török — vesszőssze szomszédod dal, majd megmagyarázza az azt neked.

— A humor a kedély virága, a gáncs az epe bogója.

— Egy mélyen szerető sziv mindig jó, egy szeretni nem tudó lény mindig csak rossz lehet.

— Tükörbe nézni, vagy majmot szemlélni: sok emberre nézve egy dolog.

— A társaságban nagy és harsány hangon beszélő hasonlít a komédiába csalókat nagy dobhoz: ide emberrel, ide!!

— A lassu, monoton beszéd egy

suttogó szobalány, mely arról értesít, hogy az ur (a lélek) szunyókál.

— Nagy képpel politizáló törpe lapok fontoskodhatnának viszketege, a szerkesztő bolhásvoltában leli magyarzatát.

— Ha valaki 8 előtte haladó ember mögött így kiáltaná el magát: megállj gazember! 4, 5 okvetlen, — míg ha valaki ezt kiáltaná: bé ni! jó ember!! — nem több mint 3, 4 fogna hátratekinteni. (Folyt. köv.)

V e g y e s.

Szakácsi Csorba Sándor a debreczeni volt váltóörvényszék elnöke s a m. kir. Kuria, mint legfőbb ítélőszék eladó bírja, f. hó 21-kén munkás életének 37, bődög házasságának 23-dik évében Budapesten elhunyt s okt. 23-kán öröknyugalomra helyeztetett. — Nem találhatunk szót e súlyos csapással látogatott család vizsgálására, ki a legjobb férjét s apát, egy közszeretetlen s tisztelőben álló nemeslelkű emberbarátot elveszté.

Áldás emlékére, béke hamvainak!

— **Bartal György** földmiv. ipar s kereskedelmi miniszter ur mult heten

szerdán — miután Kolozsvárt a K.-monostori tanintézetet, az erd. gazd. egylet kertés s nyilván közintézeteket meglátogató s Deesen át N.-somkúti választóúti meglátogató — városunkba érkezett, s itt fogadtatva a városi főkapitány ur által másnap nyilvános intézéseinket és szakába vágó gazd. tanintézeteket, mentőtelepet, gőzmalmot stb. meglátog. és pénteken a fővárosba viszketegetett. — Városunknak mint földművelésre utalt iparos és tekintélyesen kereskedővárosnak e látogatás nagyelőnyére vándorolt; bár, jörfelfogott érdekeink ez utazással kapcsolatos hozattak volna, nemcsak a gazdasági fensőbb tanintézetre, hanem az ipar és kereskedelem érdekében is. — Bizonytalán ha valaha, egy most volt módjában előjáróságunknak e földművelő város érdekét a hortobágyi közvagyonnak csatornázási, országos költség hozzáadása nélkül is értékesítése mellett szövesztetni; az iparosok érdekében, a hadfelszerelési és kat. ellátási czikkék előállítására tárgyában felszólalni, valamint kereskedelmi ügyünket az öntöző csatornázással kapcsolatosan a Várad-, Debreczen-, Bőszörmeny, miskolczi vasuti egyenes és sokak által még most is nyugolt Körözs és Tisza összekötése és közlekedésre alkalmassá tétele által sürgetni. Az adót kivetni könnyű s ha van mielő behajtani még nem elég az állam érdekében, hanem az adózók adó-képességét hatványozni: kötelessége elsősorban magának a helyügyeinket ismerő hatóságunknak, ő utánna országunk kormányának. — A felszólalásért pedig, a sajátó eme szerény pontjában: mentsen ki minket a jóakarát.

— **Tisza Kálmán** egyik képviselőnk az országgyűlés megnyitja előtt — utjába cigitte geszt újabb városunkat, hol főiskoláinkban szép reményre jogosító egyik fia tanul és gondos növelésben részesül, — s most a fővárosba tért képviselni országos érdekeinket.

— **Huzly** Károly prépost 50 éves emlékünnepe, városunkban nov. 1-én ünnepelesitendi.

— **Az iparos ifj. önképző egyletnek** városunkban 10 alapító, 65 pártoló, 165 rendes tagja van, s most önmagában „egyleti dalkört“ alakít.

Debreczeni placczi középár,
móröben. 1874. októb. 20

Buza 450. Kétszeres 370. Rozs 320.
Árpa 220. Zab 175. Tengeri új 240. Köles 330. Kása 700. 1 zsák burgonya 150. 1 mázsa szalonna 50—51—52 frt. 1 mázsa Háj 50—51—52 frt.

Kihuzott lotteria számok. 1874.
Bécs október 17. **68, 60, 42, 20, 25.**

Bécsi börze szept. 16-án
Ezüst 104. Arany 523 1/2.

Felölös szerk. s laptulajdonos:

Báthory Sándor.

HIVATALOS ÉS MAGÁNHIRDETÉSEK.

4515. Arverési hirdetés.

1874. A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Lisztes János** részére, alperes **Biró János** és **neje Ritók Zsuzsánától** 1000 sft tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlan, u. m. a debreczeni 2288. számú telekjegyzékönnyben bejegyzett s 13,000 frtra becsült **hatvanötzai** 1575. sz. házassági telék és 9 hold 1200 □ öl onoddi föld, folyó 1874-dik évi **december** hó 18-dik, szükség esetre **1875. január** hó 18-dik napján délutáni 3 órákor a telekkönyvi irodában végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiallási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagyis 1300 frt. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezébe bántat pénzül leteendő.
2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.
3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 2, és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamattal fertirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bántatpénz az utolsó részletbe tudatik.
4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütést követő nap azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezettni.
5. Vevő viseli az átirási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.
6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére utjabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszermind azok, a kők a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnek, felhívhatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt fertirt tkvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak 1874. okt. hó 2-dik napján tartott üléséből.

Boruzs József,

1—3. aljegyző.

Boruzs József

2—3. jegyző.

5737.
1874.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a néhai **Taraszók Sándorné Szabeni Sára** hagyatékához tartozó debreczeni 1125 számú telekjegyzékönnyben bejegyzett s 1200 frtra becsült **Csapó külvárosi házastelék** folyó 1874-dik évi **November** hó **24-dik** napján délutáni 3 órákor, a telekkönyvi irodában végrehajtó Vetösy Mihály által megtartandó árverésen — szükség esetére becsáron alól is el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők: 1. Kikiallási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis 120 frtzárverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezébe bántatpénzül leteendő.

2. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 8 nap 2 hónap és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamattal fertirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bántatpénz az első részletbe tudatik.
3. Vevő a vett ingatlanok azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezettni.
4. Vevő viseli az átirási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.
5. Ha vevő az árverési feltételeknek

eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére utjabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfog adatni.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874-dik évi október hó 9-dik napján tartott üléséből.

ARVERESI HIRDETÉS.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Roöz Gyula** részére, alperes öv: **Pap Jánosné Gyulás Zsuzsánától** 200 frt s járuléka erejéig lefoglalt ingatlan, u. m. a debr. 1444 sz. tkjvke jegyzett **csapó külvárosi 3219. számú házasteléknek alperest illető, s 600 frt becsült fele** része, a megkísérelt 1-ső és 2-dik árverésen el nem kelvén; az utjabban kitűzendő határidőben folyó évi **október 30-dik napján, d. u. 3 órákor**, a tkvi irodában, végrehajtó **Török Péter** által megtartandó árverésen, szükség esetére becsáron alól is elfog adatni.

Kikiallási ár a becsérték, az árverölök által leteendő bántatpénz 60 frt. A vételár két egyenlő részletben, a leütéstől számítva 1 és 2 hónap alatt, esedékes 6% kamattal lefizetendő, a bántatpénz az utolsó részletbe tudatik. A 18bbi feltételek a végrehajtónál és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak 1874 szeptember 25-kén tartott üléséből.

Boruzs József,

3—3. jegyző.

4982.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Balogh József és neje Király Juliánna** részére, alperes **Kozák Ferenc és neje Szekeres Zsuzsánna**tól 400 akrt tőke és járulékaik erejéig lefoglalt debreczeni 2015. számú teleknyvjegydkönyvben a h. r. sz. alatt bejegyzett 1730 fra becsült **hatvanutcai** 1289. sz. házas telek és 2 hold 1500 öföld ondódi föld föld 1874-dik évi november hó 19-dik. szükség esetére **december** hó 19-dik napján délutáni 3 órakor a telekkönyvi irodában végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 173 frt az árverelni számdeközők által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1. ső árvesési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 3 és 5 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fertirt telekkönyvi hatóságánál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütéstől 14 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetlni.

5. Vevő viseli az átírási kmcstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindenemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely

érdekelt fél kérelmére a p t r. t. 459 § értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszermind azok a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fertirt telekkönyvi hatóságához nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságunk 1874-dik évi okt. hó 9-dik napján tartott üléséből.

Boruss József

1—3. jegyző.

5635.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik miszerint **Kovács Lajos** mint Debreczen város polgármestere részére alperes **id. Szanka Józsefné és érdektársaitól** 4100 frt és járulékaik erejéig lefoglalt, a debreczeni 1847. sz. tkönyvben bejegyzett s 16,000 frtra becsült **hatvan utcai 1559.** sz. házas telek kert 10 hold 950 öföld ondódi földvel együtt a megkísérlett első árverésen el nem kelvén, a második határidőben folyó évi **okt. 28.** kán d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában végrehajtó Vétessy Mihály által megtartandó árverésen, szükség esetére becsáron alól is elfog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelő által leteendő bánatpénz 1600 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számítva 2, 4 és 6 hónap alatt esedékes 6% kamatával a telekkönyvi ható-

ságnál lefizetendő, a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldötténel és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt a debreczeni kir. törvényszéknek 1874. okt. 16-kán tartott telekkönyvi üléséből.

Boruss József,
jegyző.

1—1.

5818.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Kovács Lajos** mint Debreczen város polgármestere részére, néhai **Mikó István** hagyatékából 145 frt tőke és járulékaik erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 902. számú tkönyvbe bejegyzett **692. számú házas telek** és 2 hold 100 öföld kölső földnek 600 frtra becsült fele része, a megkísérlett 1-ső árverésen el nem kelvén, azok a kitűzött 2-dik határidőben, folyó évi **november 9.** kán d. u. 3 órakor a tkvi irodában, végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen, szükség esolére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelő által leteendő bánatpénz 60 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben, a leütéstől számítva 1, 2 és 3 hónap alatt lefizetendő, — a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldötténel és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tkvi hatóságunk 1874. okt. 16-kán tartott üléséből.

Boruss József,
jegyző.

1—3.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENETREND 1874. é. jun. 1-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé. IV. Kassáról Budapest és Bécs felé.

	6. p.	6. p.	6. p.	0. p.	0. p.	0. p.
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	3, 4. oszt.	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	1, 2, 3, 4. o.
Bécs ész.v. ind.	8 10 este.	8 20 reg.		Kassa indulás	5 — reg.	9 20 d. o.
" áll. v. "	8 20 "	8 30 "		Miskolcz "	7 42 "	1 41 d. u.
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este		Szerencs "	8 53 "	4 14 "
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	3, 4. oszt.	Nyiregyh. "	10 43 délo.	7 17 este
Czegléd "	10 18 reg.	9 18 este	4 — reg.	Debreczen "	12 43 délu.	10 12 éjjel
Szolnok "	11 22 "	10 26 éjjel	6 16 "	P.-Ladány "	2 24 "	12 23 "
P.-Ladány "	2 — délu.	1 52 "	11 56 dé.	Szolnok "	4 54 "	4 40 reg.
Debreczen "	3 51 "	4 30 reg.	2 20 du.	Czegléd érk.	5 49 "	5 59 "
Nyiregyháza "	5 39 "	7 48 "	4 30 reg.	Budapest "	8 31 este	8 45 "
Szerencs "	8 4 este	11 27 "	6 37 "	Bécs áll. v. "	6 11 reg.	6 22 este
Miskolcz érk.	9 5 "	1 5 d. u.	1, 2, 3, 4. o.	" ész. v. "	6 24 "	6 34 "
			1, 2, 3, 4. o.			
Miskolcz ind.	9 25 éjjel	1 51 d. u.	8 — reg.			
Kassa érkezés	11 51 "	6 — este	11 43 d. o.			

II. Bécsből s Pestről Arad s Temesvár felé. V. Temesvárról Aradról Pest és Bécs felé

	8 10 este	8 20 reg.	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.
Bécs ész. v. ind.	8 10 este	8 20 reg.			Temesvár ind.	10 17 reg.
" áll. v. "	8 20 "	8 30 "			Vinga "	11 22 d. o.
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este			Arad "	12 12 "
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	3, 4. oszt.		Arad ind.	12 30 délu.
Czegléd "	10 18 délo.	9 8 este	6 30 reg.		Csánb. "	2 10 "
Szolnok "	11 12 "	10 15 éjjel	8 54 "		Mező-Tur "	3 43 "
Mozd-Tur "	12 2 d. u.	1 55 "	11 42 dé.		Szolnok "	4 54 "
Csánb. "	2 1 délu.	2 55 reg.	4 16 du.		Czegléd érk.	5 49 este
Arad érkezés	3 36 "	5 35 "	7 33 os.		Budapest "	8 31 "
" indulás	3 51 "	6 — "			Bécs áll. v. "	6 11 reg.
Vinga "	4 43 "	7 13 "			" ész. v. "	6 14 "
Temesvár érk.	5 40 este	8 36 "				

III. Bécs s Budapestről N.-Várad felé. VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé.

	8 10 este	8 20 reggel	1, 2, 3. osztály.	1, 2, 3, 4. oszt.
Bécs északi v. ind.	8 10 este	8 20 reggel		
" állam v. "	8 20 "	8 30 "		
Budapest "	7 30 reggel	6 3 "		
	1, 2, 3. osztály.	1, 2, 3, 4. oszt.		
Czegléd "	10 18 reggel	9 18 este		
P.-Ladány "	2 35 d. u.	2 10 éjjel		
B.-Ujjalu "	3 35 "	3 42 reggel		
N.-Várad érkezés	4 47 "	5 21 "		
N.-Várad indulás	11 22 d. o.	9 — este		
B.-Ujjalu "	12 24 d. u.	10 27 "		
P.-Ladány érk.	1 23 "	11 45 éjjel		
Czegléd "	5 49 este	5 59 reggel		
Budapest "	8 31 "	8 45 "		
Bécs állam v. "	6 11 reggel	6 6 este		
" ész. v. "	6 24 "	6 34 "		

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok csatlakozásán Aradon, Csánb., Debreczenben, Kassán, Miskolczon N.-váradon, Nyiregyháza, Szerencsén, Szolnokon és Temesvárról a pályavonatok kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

Pályacsatlakozások:

I. Aradon: az első erdélyi vasút személyvonatához Gyula-Felévárról s Petrovározsi és Gyula-Felévár felől Szolnok s Szeged felé.

II. Csánbán: az alföldi vasút vonatai Szeged, Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.

III. Debreczenben: Kassa és a m. északkeleti vasút vonatához Szeged felé, s innen Czegléd felé.

IV. Kassán: a kassai-oderbergi vasút Oderberg és Eperjes és a m. északkeleti vasút vonatához Lomborg és Szeged felé. A kassai-oderbergi vasút 3. sz. személyvonata Oderberg és Eperjesről a 2. sz. vonatához Czegléd felé és ezen vasút Oderbergből jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. vegyesvonata a 6. sz. vonatához Miskolcz felé.

V. Miskolczon: Hatvan és Budapest felé.

VI. Nagyváradon: az alföldi vasút vonatához Eszék és az m. keleti vonatához Kolozsvár és Brassó felé.

VII. Nyiregyháza: Ungvárról felé.

VIII. Szerencsén: S.-A.-Ujjhely Szeged felé.

IX. Szolnokon: Hatvan felé.

X. Temesvárról: Szeged és Bazsias felé.

Az üzemeltetők:

*) Minden szerdán és szombaton